

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 31T/123/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2320011254
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stanislav Kováč
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2020:2320011254.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, samosudcom Mgr. Stanislavom Kováčom, na hlavnom pojednávaní takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný R. I., O.. XX.XX.XXXX X. T., B. Z. P. F., Z.. Č.. X. X.K.,

sa uznáva za vinného, že

dňa 21.08.2020 v čase krátko po 19.00 hod. v F. na ul. N. Č.. XXX/XX vošiel cez otvorené vstupné dvere do bytu, v ktorom žijú jeho rodičia, na výzvy matky E. I., O.. XX.XX.XXXX, smerujúce k opusteniu bytu nereagoval, naďalej zotrval v byte a začal sa jej vyhrážať slovami „zabijem ťa“, „kurva, čo voláš policajtov, dneska vás pozabíjam obidvoch“,

teda

sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

čím spáchal

úmyselný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to sa
odsudzuje:

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ukladá ochranné liečenie protitoxikomanické ústavnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 09.10.2020 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Galanta obžalobu na obžalovaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon

v znení neskorších predpisov (ďalej len „TZ“) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) TZ, ktorú súd prejedal na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonomnom poučení urobil vyhlásenie, že je nevinný a ďalej využil svoje právo odoprieť vypovedať.

Obžalovaný odoprel vypovedať aj v prípravnom konaní v postavení obvineného.

Svedkyňa a poškodená E. I., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v ten deň 21.08.2020 mali u nich oslavu, syn obžalovaného, jej vnuk, oslavoval 7 rokov. Prichádzali ďalšie deti a hostia, obžalovaný bol tiež u nich a nalievali mu, prišla nejaká jeho kamarátka a stou si tiež vypil a potom s kamarátom odišli von a keď sa vrátil zas pil. To už začal kričať a vyvádzať, tak ho s manželom poslali preč, tak začal kričať na nich, že ich zabije a potom horko ťažko odišiel. Na to zavolala políciu. Obžalovaný im vôbec neublížil, len kričal, v byte bola ona sa manželom, kamarátka obžalovaného, deti boli vonku, na dvore. Policajtov volala, aby také nevidel vnuk. Syn je k nej dobrý, na alkohole nie je závislý, len drogy ho kazia. Raz doma rozbil dvere, keď bol nafetovaný, aj ich na druhý deň opravil.

Pre podstatné rozpory so skoršou výpoveďou bola na hlavnom pojednávaní prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne z prípravného konania zo dňa 22.08.2020. Vtedy uviedla, že hneď ako vtedy k nim obžalovaný prišiel, videla, že je opitý a povedala mu, aby odišiel preč. Na to začal byť agresívny a oplzlo jej nadával, že je kurva, vyhrážal sa jej zabitím. Manželovi povedal, že je suchár a aby konečne zdochol a oboma rukami do neho drgol, ako ležal na posteli. Vtedy zavolala políciu, to syna nahnevalo ešte viac a začal jej vykrikovať „kurva, čo voláš policajtov, dneska vás pozabijam obidvoch“. Bála sa, pretože keď je nadrogovaný alebo opitý môže urobiť čokoľvek. Keďže nechcel odísť, snažila sa ho vytlačiť z izby, tam sa chvíľu naťahovali. Vnuk to videl a začal na neho kričať a plakať, aby ju nechal na pokoji. Obžalovaný potom od nervov udrel do dverí a odišiel. S jeho správaním je to čím ďalej horšie, začína sa ho viac báť, je nevyspytateľný.

Svedkyňa k oboznámenému uviedla, že tie vyhrážky aj sácanie tam boli, ešte v ten večer mala strach, ráno už nie.

Obžalovaný k výpovedi uviedol, že sa s mamou pohádali, no tie vyhrážky nepatrili jej, ale kamarátovi, ktorý mu robil v ten deň nervy a ktorý tam už nebol.

Podľa zápisnice o obhliadke miesta činu dňa 22.08.2020 v bytovom dome na adrese N. XXX/XX, F.Č., s fotodokumentáciou, sa do bytovej jednotky č. XX vchádza cez plastové dvere. V kúpeľni je drevené okno vo výške asi 175 cm, na ktorom je odtrhnutá sieť proti hmyzu. Z vonkajšej strany je pod oknom položená drevená stolička, okno chýba. V byte je stena nad záchodom pod okno zašpinená od čmúh. Dvere do kuchyne sú zo strany od kuchyne v oblasti nad kľučkou rozbité. Z kuchyne vedie do obývačky otvor bez dverí.

Obžalovaný k dôkazu uviedol, že tie rozbité dvere sú tak už niekoľko rokov a sú pekne prelepené.

Podľa výsledku dychovej skúšky mal obžalovaný dňa 22.08.2020 o 4.11 hod. nameranú hodnotu 0,23 mg/l alkoholu v dychu.

V odpise registra trestov má obžalovaný 9 záznamov počínajúc od roku 2007, za prečiny porušovania domovej slobody, krádeží, marení výkonu úradného rozhodnutia a úmyselného ublíženia na zdraví, no i za zločiny opilstva a lúpeže, za čo mu boli uložené podmienené i nepodmienené tresty odňatia slobody a jeden trest povinnej práce. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom právoplatným dňa 11.11.2017 za úmyselný prečin ublíženia na zdraví na podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 11.11.2019. Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR spáchal 13 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, prevažne voči svojej matke no i svojmu synovi, a tiež priestupky proti majetku, verejnému poriadku a v doprave. Podľa hodnotenia z výkonu väzby z 10.09.2020 nie je bližšie hodnotený pre krátkosť jeho umiestnenia. Podľa správy o povesti mesta F. má vyživovaciu povinnosť voči jednému maloletému dieťaťu, ktoré vychováva stará matka E. I., neboli na neho podané sťažnosti.

Podľa znaleckého posudku U.. U. F. č. XXX/XXXX zo dňa 25.09.2020 je u obžalovaného prítomná zmiešaná látková závislosť predovšetkým na alkohole a metamfetamínoch, psychostimulanciách, aktuálne v stave remisie pre výkon väzby. Táto látková závislosť nemala z hľadiska psychiatrického žiadny podstatný vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti v čase spáchania skutku, ani prítomná ľahká opitnosť. Je mu potrebné nariadiť protitoxikomanickú psychiatrickú liečbu ústavnou

formou, z hľadiska psychiatrického nie je na slobode nebezpečný, doteraz žiadne protitoxikomanické liečenie neabsolvoval. Jeho duševný stav nie je potrebné skúmať, netrpí formou duševnej poruchy, ktorá by podstatne ovplyvňovala jeho rozpoznávacie či ovládacie schopnosti v čase spáchania činu alebo aktuálne.

Súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že skutok sa stal, ako je uvedený v obžalobe a vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná. Z výpovedí poškodenej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný na ňu a jej manželku kričal, že ich zabije a bol pritom opitý, „robil cirkus“. Pri výpovedi na hlavnom pojednávaní sa síce snažila zľahčovať jeho konanie s tým, že sa vlastne nič nestalo, no takéto správanie je vysvetliteľné a pochopiteľné vzhľadom na ich rodinné puto. Z jej výpovede bezprostredne po skutku však vyplýva oveľa surovejší obraz celej situácie, a tomuto nemal súd prečo neveriť, poškodená to pripustila. Preukázané konanie obžalovaného, keď pod vplyvom návykových látok kričal na svojich rodičov, že ich zabije a nechcel opustiť byt, mohlo jednoznačne vzbudiť dôvodnú obavu, ešte k tomu podčiarknutú doterajším správaním obžalovaného voči svojim rodičom ako je zachytené v registri priestupkov, podľa ktorého mu takéto násilné správanie nie je vôbec cudzie a dopúšťa sa ho dlhodobo a opakovane. Z celkovej situácie mal súd tiež jednoznačne preukázané, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s postavením poškodenej ako jeho matky, inak by nemal žiadny dôvod sa takto k nej správať, keby si ju istým spôsobom „nenárokoval“ ako svoju matku a nemal k nej vybudované vzorce správania. Na rozdiel od obžaloby však súd nemal preukázané, že by v tejto situácii a v konaní obžalovaného zohrával akúkoľvek rolu vek poškodenej, preto toto ustanovenie vypustil z právnej kvalifikácie.

V zmysle skutkovej podstaty je irelevantné, či vyhrážky vzbudili alebo nevzbudili u poškodenej dôvodnú obavu, podstatné je, že ju mohli vzbudiť - trestnosť činu nemôže byť posudzovaná na základe subjektívneho pocitu poškodeného, keďže u niekoho môže takúto obavu vzbudiť už i len škaredý pohľad a u iného ju nemusí vzbudiť ani namierená zbraň. Ide o to, či v danej situácii, keď boli prednesené, aj s prihliadnutím na doterajšiu históriu vzájomných vzťahov páchatel'a a poškodeného, mohli tieto vyhrážky objektívne vzbudiť dôvodnú obavu, čo bolo v konaní jednoznačne preukázané.

Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia dospel súd k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a že obžalovaný tak svojim protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky skutkovej podstaty. Súd nezistil nepatrnú závažnosť konania na použitie špecifického materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 zákona č. 300/2005 Trestný zákon v znení neskorších predpisov (R 23/2008).

Súd mohol obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v zákonnej sadzbe od 6 mesiacov do 3 rokov, pričom u neho nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a 1 priťažujúcu okolnosť - bol už za trestný čin odsúdený rozsudkom Okresného súdu Galante sp. zn. 2T/168/2018 zo dňa 17.12.2008 na nepodmienečný trest odňatia slobody, rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/11/2013 zo dňa 01.03.2013 na nepodmienečný trest odňatia slobody, trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/186/2014 zo dňa 04.07.2014 na nepodmienečný trest odňatia slobody a trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/146/2017 zo dňa 23.10.2017 na podmienený trest odňatia slobody, v ktorom sa doposiaľ neosvedčil. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby zvýšila o jednu tretinu rozdielu hornej a dolnej hranice trestnej sadzby na 1 rok a 4 mesiace.

Čo sa týka druhu trestu, vzhľadom na doterajší život páchatel'a, ktorý sa od roku 2007 dopúšťa prakticky nepretržite trestnej činnosti, s prestávkami akurát počas výkonu trestu odňatia slobody, jeho postoj k trestnej činnosti, závažnosť konania, keď sa obdobného konania dopúšťa dlhodobo, ako vyplýva z registra priestupkov, nepovažoval súd uloženie alternatívneho trestu za dostatočné a vhodné, a uložil trest odňatia slobody, ktorý z rovnakých dôvodov nemal dôvod podmiennečne odložiť. Podmienené odloženie výkonu trestu odňatia slobody nie je nárok, ku ktorému sa pristupuje vždy, keď nemá súd povinnosť uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody (spáchanie skutku v skúšobnej dobe, výška hornej hranice trestnej sadzby nad 5 rokov), ale je to privilégium, ku ktorému súd môže pristúpiť pri splnení podmienok podľa § 49 ods. 1 TZ. U obžalovaného sa jedná o desiate odsúdenie za posledných 13 rokov pre úmyselný trestný čin, čiže s prihliadnutím na doterajší život nemožno mať za to, že na

zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a nie je výkon trestu odňatia slobody nevyhnutný, najmä keď predošlé tresty sa minuli účinku.

Pri určení výmery trestu prihliadol súd v zmysle uvedeného na jeho doterajší život a trestnú minulosť, keď ani vykonané dlhšie tresty odňatia slobody nemali na správanie obžalovaného žiaden vplyv a uložil mu trest za polovicou trestnej sadzby v trvaní 2 rokov.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin vo veci odsúdenia Okresným súdom Galanta sp. zn. 2T/168/2008 a sp. zn. 0T/186/2014, zaradil ho súd na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Zo spôsobu spáchania skutku ako aj zo znaleckého posudku mal súd dostatočne preukázané, že trestný čin bol spáchaný v súvislosti s užívaním návykovej látky, preto súd uložil obžalovanému ochranné liečenie.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Galanta. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 TP). Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 TP).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a/ TP) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, ods. 2 TP),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307 ods. 1 písm. b/ TP), a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 TP); v mene obžalovaného je oprávnený odvolanie podať aj jeho obhajca (§ 44 ods. 2 TP),
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenec, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 TP),
- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech (§ 345 ods. 1 TP),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c/ TP), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 TP),
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d/ TP).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba (§ 307 ods. 2 TP).